PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/1106

ze dne 5. července 2021,

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie pro derivátové obchody, nad nimiž vykonává dohled Australský úřad pro obezřetnostní regulaci (*Australian Prudential Regulation Authority*), uznávají za rovnocenné některým požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ([1]), a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus, který zmocňuje Komisi přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které provádějí transakci, na niž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Prohlášení o rovnocennosti přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhů s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.

(2) Ustanovení čl. 11, odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ([2]) a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ([3]), stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedená ustanovení rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky zmírňování operačního rizika“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.

(3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky zmírňování operačního rizika a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v článku 83 uvedeného nařízení. Kromě toho musí být rovnocenné právní, dohledové a vynucovací předpisy v této třetí zemi účinně uplatňovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem. Posouzení rovnocennosti proto zahrnuje ověření, zda právní, dohledové a vynucovací předpisy třetí země zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

([1]) Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearingu, povinnosti clearingu, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

([3]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

(4) Komise dne 1. října 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v Austrálii ([4]), týkající se mimo jiné technik zmírňování operačního rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení orgán ESMA došel k závěru, že v Austrálii neexistují žádné právně závazné požadavky týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, předpisy pro provádění srovnávání a komprese portfolií a jejich hodnocení, ani povinnost řešení sporů nebo výměny kolaterálu mezi protistranami OTC derivátových smluv. Orgán ESMA rovněž konstatoval, že rovnocennost mezi režimy pro dvoustranné marže nebylo v dané době možné posoudit, jelikož technické normy upřesňující pravidla ohledně dvoustranných marží v Unii dosud nebyly vypracovány.

(5) Komise při provádění svého posouzení vzala v úvahu odborné doporučení orgánu ESMA a rovněž regulační vývoj, k němuž od té doby došlo. Komise provedla srovnávací analýzu právních, dohledových a vynucovacích předpisů platných v Austrálii. Posoudila rovněž účinek uvedených požadavků a jejich přiměřenost z hlediska zmírňování rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, způsobem, který je považován za rovnocenný účinku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.

(6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v Austrálii pro transakce s derivátovými smlouvami, u nichž se neprovádí centrální clearing, jsou stanoveny v obezřetnostní normě CPS 226 Australského úřadu pro obezřetnostní regulaci (APRA) přijaté podle paragrafu 11AF zákona o bankovnictví z roku 1959 (*Banking Act*), paragrafu 32 zákona o pojišťovnictví z roku 1973 (*Insurance Act*), paragrafu 230 A zákona o životním pojištění z roku 1995 (*Life Insurance Act*) a paragrafu 34C zákona o penzijním pojišťovnictví (dohled) z roku 1993 (*SIS Act*). Úkolem úřadu APRA je zajišťovat bezpečnost a spolehlivost obezřetně regulovaných finančních institucí tak, aby plnily své finanční závazky vůči vkladatelům, pojistníkům a členům fondu v rámci stabilního, účinného a konkurence-schopného finančního systému. Obezřetnostní norma CPS 226 vyžaduje, aby subjekt, na který se uvedená pravidla vztahují, měl ve vztahu k derivátům, u nichž se neprovádí centrální clearing, vhodné postupy pro stanovení marží a zmírňování rizika. Uvedená obezřetnostní norma se vztahuje na instituce v odvětví bankovnictví, neživotního pojištění, životního pojištění a penzijního pojišťovnictví, pro něž platí určité prahové hodnoty. Obezřetnostní norma CPS 226 vstoupila v platnost dne 1. března 2017. Některé její požadavky podléhají postupnému zavádění v souladu s mezinárodním rámcem a jsou v souladu se stávajícím postupným zaváděním stanoveným v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.

(7) Obezřetnostní norma CPS 226 se vztahuje na deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing, s výjimkou měnových kontraktů se splatností kratší než tři dny. Definice derivátů, u nichž se neprovádí centrální clearing, v obezřetnostní normě CPS 226 je širší než definice OTC derivátů stanovená v článku 2 nařízení (EU) č. 648/2012. Podle odst. 9 písm. g) obezřetnostní normy CPS 226 se „derivátem“ rozumí buď derivát ve smyslu kapitoly 7 zákona o korporacích z roku 2001 (*Corporations Act*), nebo dohoda, která je forwardem, swapem nebo opcí, nebo jakoukoli jejich kombinací ve vztahu k jedné nebo více komoditám. Rovnocennost by proto měla být uznána, pokud jde o OTC deriváty, na něž se vztahují marže podle odst. 9 písm. g) obezřetnostní normy CPS 226.

(8) Obezřetnostní norma CPS 226 se obecně vztahuje na transakce s deriváty, u nichž se neprovádí centrální clearing, prováděné mezi „subjekty v působnosti úřadu APRA“ (*APRA covered entities*) a „zahrnutými protistranami“ (*covered counterparties*). „Subjekty v působnosti úřadu APRA“ jsou povolené instituce přijímající vklady (ADI), včetně zahraničních, a neprovozní holdingové společnosti povolené podle zákona o bankovnictví, neživotní pojišťovny včetně pojistitelů kategorie C, neprovozní holdingové společnosti povolené podle zákona o pojišťovnictví a mateřské subjekty pojišťovacích skupin úrovně 2, životní pojišťovny včetně vzájemných pojišťoven a způsobilých zahraničních životních pojišťoven a neprovozní holdingové společnosti registrované podle zákona o životním pojištění a registrovatelné subjekty penzijního pojištění podle zákona o penzijním pojišťovnictví, pokud jde o jejich podnikání. Definice „zahrnutých protistran“ obecně odpovídá definici „finanční smluvní strany“ v čl. 2 bodě 8 nařízení (EU) č. 648/2012, přičemž podobným způsobem vylučuje zvláštní účelové jednotky, pokud je transakce prováděna výhradně za účelem zajištění. Definice „zahrnutých protistran“ nezohledňuje jurisdikční sídlo protistrany, pokud není pochyb o vymahatelnosti dohody o započtení v případě platební neschopnosti nebo úpadku protistrany nebo pokud ujednání o finančním zajištění nejsou sporná a jsou v případě selhání protistrany právně vymahatelná.

([4]) ESMA/2013/1373, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia*, (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země (Austrálie) podle nařízení EMIR), Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, 1. října 2013.

(9) V souladu s odstavcem 11 obezřetnostní normy CPS 226 se závazky týkající se výměny variační marže vztahují pouze na protistrany transakce, u nichž objem derivátů obou protistran, u nichž se neprovádí centrální clearing, převyšuje na souhrnném a konsolidovaném základě prahovou hodnotu *de minimis* ve výši 3 miliard AUD. Podle nařízení (EU) č. 648/2012 taková prahová hodnota neexistuje. Uznání rovnocennosti by proto mělo být podmíněno výměnou variační marže mezi smluvními stranami, na něž se vztahuje článek 11 nařízení (EU) č. 648/2012, a subjekty v působnosti úřadu APRA.

(10) Obezřetnostní norma CPS 226 obsahuje povinnosti podobné těm, které jsou stanoveny v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a v kapitole VIII nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013. Zejména odstavce 77 až 94 uvedené obezřetnostní normy obsahují specifické požadavky týkající se včasného potvrzení, komprese a srovnávání portfolií, oceňování obchodů a řešení sporů použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Pokud jde o včasné potvrzení, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 nelze považovat za rovnocenné, neboť vyžadují, aby transakce byly potvrzeny pouze „jakmile je to proveditelné" (*as soon as practicable*), zatímco nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 stanoví maximální lhůtu pro potvrzení transakce. Pokud jde o srovnávání portfolií, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 nelze považovat za rovnocenné, jelikož četnost sesouhlasení portfolia není v obezřetnostní normě CPS 226 uvedena, zatímco v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 je přesně stanovena. Pokud jde o řešení sporů, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 nelze považovat za rovnocenné, neboť na rozdíl od nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 uvedená obezřetnostní norma nestanoví konkrétní postup pro spory, které nejsou vyřešeny do pěti pracovních dnů. Pokud jde o kompresi portfolia a oceňování obchodů, požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 by mohly být ve výsledku považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 13 a 14 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013.

(11) Pokud jde o derivátové smlouvy, u nichž se neprovádí centrální clearing a na které se vztahuje obezřetnostní norma CPS 226, právní, dohledové a vynucovací předpisy vztahující se na subjekty v působnosti úřadu APRA by proto měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o kompresi portfolia a oceňování obchodů použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana.

(12) Podle obezřetnostní normy CPS 226 musí být variační marže vyměněna, s výhradou prahové hodnoty *de minimis* uvedené v odstavci 11 zmíněné obezřetnostní normy, a počáteční marže musí být složena a realizována pro všechny nové derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a swapů, mezi subjektem v působnosti úřadu APRA a zahrnutou protistranou. Úřad APRA přijal mezinárodně dohodnuté postupné zavádění počátku použitelnosti požadavků na počáteční marži, přičemž prahové hodnoty použité pro postupné zavádění vyjádřené v AUD by měly být považovány za rovnocenné prahovým hodnotám uvedeným v článku 35 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Podobné výjimky pro fyzicky vypořádané měnové forwardy a swapy a pro opce na jednotlivé akcie nebo indexové opce jsou stanoveny v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat pouze na OTC derivátové smlouvy, na které se vztahují maržové požadavky podle nařízení (EU) č. 648/2012 a obezřetnostní norma CPS 226.

(13) Podle obezřetnostní normy CPS 226 se variační marže má vypočítávat a vyžadovat každodenně a vypořádání variační marže se má provádět „bez prodlení" (*promptly*). Úřad APRA veřejně oznámil své očekávání, že v praxi by variační marže měla být vypořádána na základě T+1 (kde T je datum výzvy k dodatkové úhradě marže). Takový časový rámec pro vypořádání však nemusí být za všech okolností proveditelný, například z důvodu časového pásma a přeshraničních aspektů. Úřad APRA proto přijal požadavek založený na zásadách pro neprodlené vypořádání variační marže, aby bylo dosaženo účinku, který je v souladu s jinými globálními regulačními požadavky na načasování vypořádání variační marže. Článek 12 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 vyžaduje, aby si všechny smluvní strany transakce s OTC deriváty, jejíž clearing neprovádí ústřední protistrana, denně vyměňovaly variační marži nebo odpovídajícím způsobem upravily období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže. Předpisy stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 týkající se variační marže by měly být považovány za rovnocenné pouze tehdy, pokud mají účinek rovnocenný s účinkem dosaženým uplatněním požadavků nařízení (EU) č. 648/2012. Za tímto účelem by proto měly být stanoveny podmínky.

(14) Obezřetnostní norma CPS 226 stanoví kombinovanou minimální hodnotu převodu počáteční a variační marže ve výši 750 000 AUD, zatímco článek 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví částku 500 000 EUR. Vzhledem k nevýznamnému rozdílu mezi těmito částkami a společnému cíli obezřetnostní normy CPS 226 a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 by tyto částky měly být považovány za rovnocenné.

(15) Požadavky na výpočet počáteční marže v obezřetnostní normě CPS 226 by měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Obezřetnostní norma CPS 226 umožňuje pro výpočet počáteční marže stanovený v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 použít standardizovaný model rovnocenný modelu stanovenému v uvedené příloze IV způsobem podobným standardizované metodě. Alternativně lze podle obezřetnostní normy CPS 226 k výpočtu počáteční marže použít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují určité konkrétní parametry rovnocenné parametrům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251, včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a určitých historických údajů, včetně zátěžových období. Subjekty v působnosti úřadu APRA musí úřad APRA požádat o schválení použití interního modelu nebo modelu třetí strany a zajistit, aby před podáním žádosti o schválení byl proveden nezávislý přezkum tohoto modelu.

(16) Požadavky stanovené v obezřetnostní normě CPS 226 na způsobilý kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, by měly být považovány za rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Obezřetnostní norma CPS 226 obsahuje rovnocenný seznam způsobilých kolaterálů a subjekt v působnosti úřadu APRA musí mít zavedeny vhodné kontroly k zajištění toho, aby vybraný kolaterál nevykazoval významné riziko pozitivní korelace nebo významné riziko koncentrace. Koncentrace by měla být posuzována z hlediska jednotlivého emitenta, druhu emitenta a druhu aktiva. Maržová pravidla pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, obsažená v obezřetnostní normě CPS 226 by proto měla být považována za rovnocenná pravidlům stanoveným v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.

(17) Pokud jde o úroveň ochrany služebního tajemství v Austrálii, na informace v držení úřadu APRA, jakož i všech úřadů Australského společenství se vztahuje zákon o ochraně soukromí z roku 1988 (*Privacy Act*). Zákon o Australském úřadu pro obezřetnostní regulaci z roku 1998 (*Australian Prudential Regulation Authority Act – APRA Act*) navíc obsahuje podrobná ustanovení o utajení, která se vztahují na úřad APRA a jeho zaměstnance. Zejména podle čl. 56 odst. 2 zákona o úřadu APRA, pokud úředníci nebo bývalí úředníci úřadu APRA poskytnou „chráněné informace" nebo „chráněný dokument" jakékoli osobě nebo „soudu" (jinak než v souladu se zákonem o úřadu APRA), dopustí se tím porušení zákona. Kromě toho existuje obecné ustanovení o zachování tajemství, jež se vztahuje na úředníky Australského společenství (tj. zaměstnance veřejného sektoru, včetně zaměstnanců a smluvních partnerů úřadu APRA), kterým je článek 70 zákona o trestných činech z roku 1914 (*Crimes Act*). Podle tohoto ustanovení, jestliže úředníci Australského společenství zveřejní nějakou skutečnost nebo dokument, o nichž se dozvědí nebo které mají v držení v důsledku výkonu funkce úředníka Australského společenství a které mají povinnost nezveřejňovat, dopustí se tím porušení zákona. Zákon o ochraně soukromí, zákon o trestných činech a zákon o úřadu APRA společně poskytují záruky zachování služebního tajemství včetně ochrany obchodních tajemství, která příslušné orgány sdílejí se třetími stranami, jež by měly být považovány za rovnocenné zárukám stanoveným v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012.

(18) Pokud jde o účinný dohled nad právními předpisy v Austrálii a jejich vynucování, úřad APRA má hlavní odpovědnost za monitorování a vynucování dodržování obezřetnostní normy CPS 226. Úřad APRA může přijmout širokou škálu opatření v oblasti dohledu, včetně formálního vyšetřování záležitostí instituce, uložení podmínek týkajících se licence instituce nebo vydávání pokynů týkajících se konkrétních záležitostí, jmenování statutárního manažera, soudního manažera nebo náhradního správce pro správu záležitostí instituce, iniciace trestního řízení proti osobám nebo institucím nebo podávání žádostí o vydání příkazů zdržet se jednání. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů podle obezřetnostní normy CPS 226 spravedlivým a nedeformujícím způsobem a zajišťující účinný dohled a vynucování, které jsou rovnocenné dohledovým a vynucovacím předpisům podle právního rámce Unie.

(19) Toto rozhodnutí uznává rovnocennost závazných požadavků stanovených australskými právními předpisy v souvislosti s OTC derivátovými smlouvami platných v době přijetí tohoto rozhodnutí. Komise bude ve spolupráci s orgánem ESMA pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, s ohledem na něž bylo toto rozhodnutí přijato. V rámci

monitorování může Komise požádat úřad APRA, aby poskytl informace o vývoji v oblasti regulace a dohledu. Pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila, může Komise kdykoli provést zvláštní přezkum. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na smluvní strany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené nařízením (EU) č. 648/2012.

(20) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie týkající se komprese portfolia a oceňování obchodů uplatňované na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované Australským úřadem pro obezřetnostní regulaci (*Australian Prudential Regulation Authority – APRA*) považují za rovnocenné požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je subjektem v působnosti úřadu APRA ve smyslu obezřetnostní normy CPS 226.

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie pro výměnu kolaterálu uplatňované na derivátové obchody, u nichž se neprovádí centrální clearing, regulované úřadem APRA považují za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) alespoň jedna ze smluvních stran těchto obchodů je subjektem v působnosti úřadu APRA ve smyslu obezřetnostní normy CPS 226;

b) v případě, že je vyžadováno poskytnutí variační marže podle nařízení (EU) č. 648/2012, tato marže se poskytuje ve stejný den, kdy je vypočtena.

Odchylně od písmene b), je-li mezi smluvními stranami zjištěno, že variační marži nelze soustavně poskytovat ve stejný den, kdy byla vypočtena, považují se právní, dohledové a vynucovací předpisy Austrálie rovněž za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je variační marže poskytnuta do dvou pracovních dnů od jejího výpočtu a období krytí rizika marží použité pro výpočet počáteční marže je odpovídajícím způsobem upraveno.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN